

POSTANOWIENIE

Dnia 24 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie ze skargi J. J. o stwierdzenie niezgodności
z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Okręgowego w W.
z dnia 25 maja 2009 r., sygn. akt V Cz (...), wydanego w sprawie z powództwa J. J.
przeciwko Skarbowi Państwa - Ministrowi Sprawiedliwości
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 listopada 2010 r.,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 25 maja 2009 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił zażalenie powoda od postanowienia Sądu Rejonowego z dnia 8 grudnia 2008 r. odmawiającego ustanowienia pełnomocnika z urzędu.

Skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia Sądu Okręgowego wniósł powód wskazując, że orzeczenie to jest sprzeczne z art. 117 i 325 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 424⁵ § 1 k.p.c. określa wymagania konstrukcyjne skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Wśród wymagań tych mieści się uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie orzeczenia, którego skarga dotyczy (art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.). Jego spełnienie

sprowadza się do złożenia oświadczenia, że szkoda wystąpiła, oraz wskazania jej rodzaju i rozmiaru (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, Biul. SN 2005, nr 10, s. 14 oraz z dnia 23 września 2005 r., III CNP 5/05, niepubl.). Obowiązkiem skarżącego jest ponadto uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, a więc wykazanie jej przy użyciu dowodów lub innych środków, niespełniających wymagań wynikających z przepisów o postępowaniu dowodowym (art. 243 k.p.c.).

Skarżący w niniejszej sprawie powołał się co prawda na to, że została mu wyrządzona szkoda, jednak w żadnym stopniu nie podjął próby uprawdopodobnienia jej zaistnienia. Samo gołosłowne stwierdzenie, że szkoda nastąpiła nie może być wystarczające. Ponadto nie jest zrozumiałe, w jakim związku z wyrządzoną powodowi szkodą stoi powoływanie przez niego treści zawartych w sprawie orzeczeń sądowych i wniesionego przez niego zażalenia.

W myśl art. 424⁸ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy odrzuca skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 424⁵ § 1 k.p.c. Wypełniając dyspozycję tego przepisu, Sąd Najwyższy postanowił, jak w sentencji.

Sąd Najwyższy na podstawie art. 102 w zw. z 13 § 2 w zw. z art. 391 § 1, art. 398²⁰ i art. 424¹² k.p.c. postanowił odstąpić od obciążenia powoda kosztami postępowania.